

El Festival de Nadal de 1984 (i els successius cursos) s'organitzava en torns, primer els alumnes de Cicle Mitjà, tercer, quart i cinquè, després Cicle Superior, sisè, setè i vuitè i per últim el Cicle Inicial, primer i segon i pàrvuls. Mentre uns eren a la sala d'actes-menjador els altres feien activitats al pati, com l'adoració al nen Jesús.

També es va fer l'obra *Els pastorets* íntegrament en català per nens castellanoparlants i moltes més

actuacions. Però potser l'obra que va centrar l'atenció dels grans fou *Per no entendre el català*, adaptada per Javier Morillo.

Festival de Nadal de 1984

També es va fomentar la participació en el Cross escolar i la Castanyada, continuant-se la festa de l'Arbre instituïda el 1981.

En la tasca dinamitzadora del poble, i davant dels problemes causats per un ràpid creixement demogràfic, l'escola intentà fer pedagogia de l'alimentació infantil i la drogoaddicció.

- 26 de febrer de 1.985.

Zona xerrada:
* "Droga addicció".

- conferenciant:
- Sr. Pablo Méndez
Director del centre de Rehabilitació ~~Droga addicció~~
del "Moli" (Arboli) i tam-
bé:
- Tot el seu equip.

- Lloc:
- Saló d'actes de l'Escola.

- Dates:
21 de març 1.985 → Als Pares
25 de març 1.985 → Als alumnes
28 de març 1.985 → Pares → Alumnes

A banda de la seva preocupació per l'alumnat, la directora Teresa Mas va promoure un bon ambient entre els professors organitzant dinars, sortides... que ajudaven a enfortir els llaços entre els professors i les diferents escoles, ja que fins i tot feien plegats el dinar de Nadal.

Identificats: Juanjo Manzanares, Carmen Olivera, Prado Sánchez, Magda Rion
i Joan Sendra

Al juny de 1985 l'escola va guanyar dos guardons del VII Concurs de Premis Baldiri Reixach: els alumnes de segon amb el treball *Recull de refranys* i els de quart amb el treball *Auca d'en Patufet i el Timbaler del Bruc*. Els diners dels premis, 40.000 pessetes cadascun més 16.000 pessetes donades per les llibreries s'empraren en la compra de llibres.

Germans Jesús i Gabriel Ferrando Herranz recollint el premi

Pilar Urbaneja López de vuitè curs va guanyar el primer premi del concurs de redacció convocat per Acció familiar, rebent un microordinador personal.

En els Jocs Escolars Municipals 1984-85 l'equip de bàsquet infantil va arrasar els seus competidors, però en futbito aleví la cosa no va anar tant bé, i es van perdre tots els partits. No sempre es pot guanyar.

El Festival de final de curs tornà a ser una mostra de participació absoluta d'alumnes i professors, amb l'actuació de la banda de cornetes i tambors del poble, les majorets, partits de ping-pong, escacs, gimcana, bàsquet, futbito, atletisme i cross

Competició d'escacs al pati

de l'escola

El curs acabava i de nou els professors van fer una excursió de germanor a Puigcerdà, Llívia i Carcassona. Però abans, com no, l'esperat viatge de final de curs per als de vuitè, acompanyats de Juanjo Manzanares, a Benidorm.

Pep Oncins, Josep A. Salvadó, Marcos Fontdevila, Rogelio, Jorge Forniés, Isabel Guillén, Mònica Butillé, Dani Luna,
Magda Graset, Maria José Ruíz, Judith Gavalda i Eugènia¹ (entre d'altres).

Mònica Butillé

A tots els professors que vaig tenir els recordo molt bé. Em van ajudar a poder-me treure, el que aleshores era l'EGB. Amb la Srta. Felisa encara, avui en dia, ens veiem i em fa molta il·lusió trobar-me-la i que ella també es recordi de mi. De la Srta. Gallardo, des que va marxar del cole, ja no he sabut res d'ella; espero que estigui bé. Per a mi va ser molt bona professora i també com a persona, fantàstica. I arribo a l'últim cicle (de 6è a 8è). Tres persones fantàstiques; ja no dic professors, sinó persones. Van ser per a mi molt importants i molt estimats. Cap dels tres tenien res a veure amb caràcters, però, cadascú m'aportava el que jo necessitava. Del Xavier Anguera no m'agradava gens alguna de les assignatures que em donava, però, quan el

¹ La identificació prové del Facebook de Vila-seca antiga.

sentia explicar les lliçons, em quedava escoltant-lo i m'agradava sentir-lo. Del Morillo del que sobretot em recordo, és de les redaccions que ens donava com a deures cada cap de setmana. No m'agradava gens! Ah! I com no la gimnàstica!! Allò sí que era fer gimnàstica. Mare meva!!! Corrent per la pista, jugant a bàsquet, fent exercicis al gimnàs amb tots els aparells que hi havia...! I del meu profe estimadíssim Manzanares. Amb ell, aprendre era com un joc. T'explicava els temes amb tanta passió, que al final, t'ho transmetia a tu. I quan era l'hora d'anar al laboratori, amb la teva bata blanca, fer algun que altre experiment i sobretot, mirar pels microscopis insectes o qualsevol altre cosa, allò em feia gaudir d'una assignatura que potser no m'agradava massa, però ell m'ajudava a entendre-la. I com no, quants alumnes seus li portàvem fòssils per a la seva exposició! Ara que els meus 2 fills estan estudiant aquí, més d'una vegada he vist el que en diuen del laboratori, i la veritat, em fa tanta pena veure'l així.... Però bé, potser és que ara, i com tot, és diferent la manera de fer les coses.

I començava un nou curs 1985-86 amb cares velles i noves, sense oblidar-nos del conserge, Arturo Giménez Gadea, i de les cuineres Ana Maria García Pulido i Maria Carceller Cañardo.

Eren 42 professors i 29 cursos, Javier Morillo, Prado Sánchez, Carmen Olivera, Ángeles González, Xavier Anguera, Juanjo Manzanares, Maria Jesús Farled, Joan Sendra, Quim Llauredó, Tomás Teijeiro, Carmen Gallardo, Miguel Tejada, Miquel Bertran, Elisabet Pascual, Teresa Roigé, Carme Poblet, Elvira Rovira, Anna Ferré, Manel Magriñà, Ferran Batalla, Inma Abelló... els trobeu?

La directora, el cap d'estudis, la secretària, tots feien castanyes i celebraven plegats cada festa que es feia a l'escola, continuant amb gran èxit el Festival de Nadal, participant en les primeres Jornades d'Els diaris a les escoles (abril de 1986), programant conferències i xerrades, teatre, auques en català, eren temps d'eclosió d'una nova escola molt més plural, oberta, participativa i democràtica i el Torroja en fou pioner a Vila-seca.

És evident que els professors feien pinya disfressant-se. D'esquerra a dreta: Manel Magrià, Teresa Mas,
Dolores Villén, Prado Sánchez, Jaume Montané, Teresa Roigé, Doris Díaz, Mercè Gaya, Carme Poblet, Imma Abelló i Anna Ferré.

Andrés Romero Pedrero va guanyar el segon premi de la Cinquena Mostra d'Arts Plàstiques amb l'obra *Dona sospirant*.

El senyor Esteve Carreté i senyora

El curs 1985-86 s'acabaria amb l'homenatge a Esteve Carreté i Casas, que es jubilava després de llargs anys de docència. Cal destacar que hi participaren mestres dels tres col·legis del poble i representants de l'Ajuntament i de l'AMPA.

Però encara hi hauria temps per fer un macro festival de final de curs, amb un partit de bàsquet alumnes professors que, com no podia ser d'una altra manera, van guanyar els alumnes 34-25.

Andrés Corral Trillo, Joaquim Llaurador, Miguel Ángel, Enrique Cabrera, Mario Teruel Avecilla, Miquel Bertran, Javier Morillo, Miguel Ángel Lozano Lorente, Carlos Gistau, Manel Magriñà, José Luís Castro Becerra, José Rivero Cortés i José Miguel Rodríguez Llorente.

El curs 1986-87 trucava a la porta i de nou foto de grup, sense grans canvis, mostra que a l'escola Torroja s'hi estava bé.

39 professors, comptats els de Música, Adults i Pedagogia, formaven la plantilla per a 28 grups. 1987 fou l'any en què es decidí la implantació de dues línies en català a l'escola², no sense una aferrissada discussió que s'acabà amb 18 vots a favor, 9 en contra i una abstenció. També, de manera incipient, començà la informatització amb un ordinador i una impressora. I es va fer, per primera vegada, un Reglament de Règim Intern.

Una petita mostra del que es va fer aquell curs.

² Llibre d'actes nº 1. 1987. Pàg. 91

Carretel·la de Sant Antoni dissenyada per Tomás Teijeiro i els alumnes de l'Aula taller

Carnaval 1987

Bertran

Núria

Sant Jordi 87. Laura Antofianzas

I no podem oblidar-nos que aquell any es jubilava l'estimada senyoreta Solé.

Josep M. Pérez, M. Carme Poblet, Sr. Català, Fernando Sahuquillo i senyora, Juanjo Manzanares i senyora,
Joan
M. Pujals, M. Teresa Llansà, Pilar Gibert, M. José Lafuente, Teresina Salvadó, Anna Duran, M. Del Carme
Duran,
Josepa Salvadó, Antonio Abelló, Elvireta Rovira, Dolors Solé, Joan Salvadó, Catalina Toral, Enrique Celada,
Sra.
de Català i Erminio Abelló.

José María Manzanares

Molt amena i propera, tot i que severa alhora. Vigilava el menjador escolar. Una vegada li vaig demanar de canviar el plat perquè hi havia una mosca a l'escudella i sense dir ni una paraula, amb la meva cullera va treure la mosca i em va dir: "a comer". Vaig avorrir la sopa més de 20 anys...

Javier Gómez

El que recordo perfectament era l'al·lèrgia extrema que tenia al polsim de les barretes de guix i l'obsessió quasi malaltissa a que cada dia miréssim al telediar la previsió del temps i explicar-la al dia següent. El demás ja eren virtuts.

I sense voler-ho el temps passa de pressa, els alumnes de vuitè marxen i arriben els pàrvuls, les aules tornen a omplir-se de rialles i alguns plors, l'escola revifa amb el nou curs 1987-88 i les anècdotes i també els fets seriosos amaren els passadissos. Som escola viva.

34 professors i 28 grups, l'escola es manté malgrat que s'està fent velleta i els altres col·legis comencen a tenir més tirada, compensada per l'entusiasme i unitat dels mestres.

S'han incorporat al claustre Carmina Biarnés, Antònia Prieto, Rosa Grau i Ester Aragonès.

Castanyada octubre 87

El conserge Arturo Jiménez torrando castanyes. Octubre 87

Alumnes del Cicle Superior. De dreta a esquerra Mónica Celeiro, Sonia Cana, Maria José Fernández, Raquel Caballero, Marta Graset, i Amalia xx. Carnaval 12 febrer 88.

Alumnes de Cinquè. Carnaval. 12

febrer 1988

Però també hi havia preocupació pel creixent consum de droga a la societat i les repercussions que podria tenir al centre. La directora demanava màxim control i més presència policial a la porta d'entrada³.

I també foren dies de vagues de mestres els mesos d'abril i maig en demanda de millores salarials, d'escala i més inversió a l'escola pública. Van ser moments durs per a tots, però l'esforç tindria la seva justa recompensa. Penseu que una mestra cobrava, sense triennis ni sexennis, unes 90.000 pessetes al mes el 1987.

Però la vida escolar havia de seguir, i per Sant Jordi es va fer el tradicional concurs literari, guanyat per Eva Esteruelas, Felisa Canellas i Jorge Sánchez en Cicle Superior i Mitjà, i Ariadna Pardines i Eduardo Villén en Cicle Inicial. Els actes, tal com diu la directora, foren més curts per les vagues. Però això no vol dir que els alumnes no paressin atenció a la xerrada de l'historiador local Josep Morell.

³ Llibre d'actes nº 1. 1987. Pàg. 99

Altres no eren tant aplicats, perquè la directora se les va veure amb algun alumne que tenia el mal costum d'entrar a les nits a l'escola i emportar-se'n el que no era seu...

Alumnes de Parvulari. Carnaval curs 1987-88

I ja som al curs 1988-89, però no sabem per què els professors no es van fer foto, eren 32, amb la novetat que Miquel Bertran va aprovar les oposicions a Secundària i fou substituït per Esther Maeso. El Consell Escolar estava format per la directora, el cap d'estudis Javier Morillo, la secretària María del Prado Sánchez, María Dolores Villén, Maria Teresa Domènech, Julià Lozano, María

Jesús Farled, Manel Magriñà i Aurèlia Rius pel sector professorat. Pel sector pares el formaven Basilia Altamirano, Maria Montserrat Estruch, Josep Anton Graset i Isabel Gutiérrez. Els alumnes representants eren Rocío Martínez i Antonio Alarcón. Representant l'Ajuntament apareix un jove Josep Poblet. El completava Ana Mari García del personal no docent. Havien arribat nous a l'escola Nati Pallisé i Juan José Martínez.

Membres del Consell Escolar. Desembre 1988

El pati estava en obres, així que s'havia d'anar a jugar a l'escola Sant Bernat, a l'espera de l'arranjament de l'electricitat i el pati dels pàrvuls. I continuaven les vagues en defensa de l'ensenyament públic, això si, sense desatendre als alumnes.

La Festa de Nadal va seguir tenint tant èxit com sempre, i jo crec que els professors gaudien més que els alumnes amb el caga tió...

I es donaven classes d'Informàtica, de Tècniques d'estudi, de Psicomotricitat... I també es continuava celebrant la festa de l'Arbre, o participant en les Olimpíades Escolars o en la Mostra de Teatre Infantil del Tarragonès amb cinc obres.

El Claustre va voler fer un acte d'homenatge a l'antic director de l'escola, el senyor Antoni Vicens, que recordà emocionat la seva estada al centre i donà les gràcies pel regal rebut.

Pepe Guerrero

Han venido a mi memoria aquellos maravillosos años 80 y parte de los 90 en los que junto con otros padres nos dedicamos a colaborar con los profesores en la educación de nuestros hijos. Eran otros tiempos donde no se tenían tantas facilidades como hoy y donde el papel de los padres fue muy importante; recuerdo la armonía y buen hacer en el inicio de la inmersión lingüística; las mañanas de los sábados o las tardes de los viernes entreteniendo a los niños proyectando películas en súper ocho; organizando fiestas para ellos y también colaborando con el inolvidable Juanjo Manzanares en el laboratorio con los de 8º enseñándoles pequeñas cosas de la química y manejar herramientas. Y como no intentando resolver los problemas que a veces surgían con la administración como cuando nuestro ayuntamiento decidió hacer la biblioteca tomando una parte del patio de recreo, pese a que disponía de otro sitio.

Durante algunos años fuimos una piña profesores, con su directora Mª Teresa Más al frente y APA; finalmente se impuso la razón de la fuerza, que no la fuerza de la razón. Insisto fueron años de mucha actividad y mucho ingenio para suplir la falta de medios; no quiero con esto decir que las AMPAS actuales no se impliquen, trabajen y colaboren, no; pero hoy hay más posibilidades y medios aunque supongo que puede haber quien opine distinto. Yo no puedo decir más que mis dos hijos comenzaron en este antiguo pero fuerte colegio y no les ha ido nada mal...

El 19 de maig de 1989 es va fer festa grossa, s'inauguraven les desitjades obres de millora abans esmentades.

A l'acte hi van intervenir la directora, la presidenta de l'AMPA, la regidora d'Ensenyament senyora Àngels González, el delegat territorial d'Ensenyament, senyor Àngel Martí, i l'alcalde, senyor Joan Maria Pujals, però el que realment volien els alumnes era jugar a futbol i bàsquet, ballar i menjar xocolata i coca.

Els alumnes de vuitè van ser pioners en les Escoles viatgeres, i van fer el seu viatge de final de curs a Burgos i Boiro (a Corunya), on foren rebuts magníficament bé.

De dreta a esquerra primera fila. Raquel Caballero, Lydia Díaz, Luisa, Paqui, Carmen, Mónica. Segona fila Mónica Celeiro, Meritxell, Sonia Pisa, Rocío, Óscar, Maria del Mar. Tercera fila David, José Luís, Mònica Jansà.

Al col·legi també s'ho van passar bé a la festa de final de curs.

Alumnes recollint la medalla de futbolito

Els anys 80, la dècada prodigiosa, la dels governs socialistes a Espanya, la reconversió industrial, la movida, el creixement econòmic i l'Estat del benestar s'acabaven. Al curs 1989-1990 hi havia 29 grups al centre i 36 professors, pagant l'Ajuntament els mestres de Música i Gimnàstica. Un joveníssim Albert

Vendrell, futur director l'any 2000, s'incorporaria al Claustre, que seguia mantenint una fidelitat envejable a l'escola.

És evident que la festa de carnaval era de les més esperades pels alumnes.

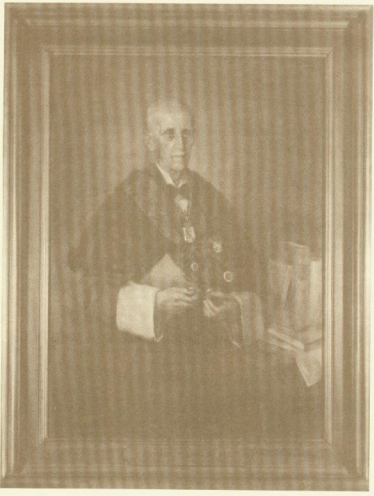
Carnaval 1990

Carnaval 1990

Però l'acte més destacat de tot el curs fou la celebració del vint-i-cinquè aniversari de l'escola, celebrat els dies 30 de març i 19 i 20 d'abril.

HOMENATGE al
Dr. ANTONI TORROJA I MIRET

SETMANA DEL 17 AL 20 D'ABRIL

COL·LEGI PÚBLIC ANTONI TORROJA I MIRET
AJUNTAMENT DE VILA-SECA I SALOU

HOMENATGE al
Dr. ANTONI TORROJA I MIRET

PROGRAMA D'ACTES

Al llarg de tota la setmana es realitzaran per part dels alumnes del col·legi treballs de redacció, dibuix i pintura que donin a conèixer i realcin la figura i l'humanisme del Dr. Antoni Torroja i Miret que dona nom al col·legi.

DIJOUS, 19 D'ABRIL
15.00h. ENTREGA DE PREMIS ALS MILLORS TREBALLS

- Rebuda d'autoritats.
- Parlaments.
- Lliurament de premis per nivells i cicles.

DIVENDRES, 20 D'ABRIL
19.00h. DESCOBRIMENT PLACA COMMEMORATIVA.

- Rebuda d'autoritats.
- Descobrimnt de la Placa.

19.30h. ACTE ACADÈMIC

- Presentació de l'acte a càrrec de la Directora del Col·legi.
- Conferència a càrrec del Dr. Josep M. Font i Rius
- Cloenda per part de l'Alcalde.

ACTUACIÓ DE LA CORAL DEL COL·LEGI ANTONI TORROJA I MIRET.

Fulletó del programa d'actes

El dia 30 de març es va fer un acte previ en què hi participaren els senyors Josep Maria Bricall i Antoni Badia i Margarit, en representació de la Universitat de Barcelona, antics alumnes del Torroja, antics directors, delegats de Cultura (Sr. Tortajada) i d'Ensenyament (Sr. Martí), inspectors i autoritats del poble. La directora informava de la infructuosa recerca de la neboda del senyor Torroja, Ana, perquè actués a l'acte.

Durant tota la setmana prèvia els alumnes van fer treball de redacció, dibuix i pintura al voltant de la figura del senyor Torroja i Miret, quedant part reflectits en el número 16 de la revista l'Estel. A l'acte hi participaren les principals autoritats del món acadèmic i polític de Barcelona i Vila-seca, i es descobrí una placa commemorativa dels fets.

Senyors Joan Maria Pujals, alcalde de Vila-seca, Josep Maria Font, doctor en Ciències, i la directora Maria Teresa Mas destapant la placa que presideix el pavelló de direcció.

Però els protagonistes són els alumnes, i els premiats en els diferents concursos previs a la inauguració tingueren la seva recompensa.

Mari Carmen Martínez

Recuerdo cuando era carnaval y hacíamos nuestros disfraces con bolsas y cartulina y nos daban una bolsa de confeti para cuando salíamos a pasear las clases y nos vieran la gente y tirábamos un montón de confeti. Era súper bonito.... y del comedor recuerdo esa sopa que tanto me gustaba... y la fiesta de fin de curso era espectacular con su teatro y un montón de juegos para hacer. Llo que más recuerdo es un año que trajeron karts y pusieron un circuito; ¡fue divertidísimo!

L'escola va ser mereixedora d'un dels dotze premis Baldiri Reixach destinats a les escoles, amb una dotació de 500.000 pessetes. La directora ens detallava els motius de la concessió:

*Per la qualitat pedagògica del centre, per l'esforç realitzat en la catalanització, per la seva participació en el coneixement de l'entorn i per la participació en activitats de dinamització lingüística extraescolar.*⁴

Una nodrida representació de l'escola va assistir a l'entrega del premi.

Manel Magriñà, M. Teresa Roigé, Mercè Gaya, Dolores Guillén, M. Jesús Farled, Lluís Fañanás, Sara Cochs, Prado Sánchez, Carmen Olivera, M. Teresa Mas, Maria Estradé, M. Carme Poblet i Tomás Teijeiro. Els nens són els fills de M. Teresa Roigé.

Els diners del premi es van destinar a la compra de quatre ordinadors i una impressora.

I déu n'hi do les coses que es van fer aquell any quasi eufòric: dotació del laboratori d'idiomes, megafonia per a tot el centre, adquisició d'un nou mobiliari a la cuina i part de la biblioteca, utilització del programa de Ciència 6-12,

⁴ Llibre memòries 1987-1990- Pàg. 74

participació a la Festa de la Música, els Jocs Escolars, la campanya El País a l'Escola i l'esperat viatge a Itàlia dels alumnes de vuitè.

El curs 1989-1990 s'acabava amb el festival on causà sensació el faquir Cruïlla.

I, com a remat final a tota una vida dedicada a Vila-seca, a l'Escola Graduada primer des del 1955 i a l'escola Torroja des del seu naixement, es jubilava la professora Maria Jesús Farled Puey.

Farled.

Els primers anys

Tot i que la Maria Jesús va començar a ensenyar a l'escola graduada, en poc temps va aconseguir una plaça a l'escola Torroja i Miret, i allà hi ha fet de mestra tota la seva vida, fins que l'any 1990 es va jubilar. La vocació, que li va néixer molt aviat, l'havia heretat del seu pare, que també havia estat mestre. I el seu interès per venir a Catalunya, no se l'acaba d'explicar: «no sé per què vaig demanar venir aquí, hi devia haver alguna cosa que em va interessar. Abans de venir ni tan sols n'ha havia sentit parlar», explica la Maria Jesús. El que sí que tenia clar és que volia treballar i viure en un lloc agrícola, i en aquella època Vila-seca complia aquesta condició: «quan vaig arribar els carrers eren de terra, molt pitjor que els que havia vist al meu poble! Les cases eren baixetes, amb grans portaldes per als carros, i quan tocava es feia la verema o s'anava a l'avellana. Em va semblar un poble molt unit i molt ben organitzat», recorda la mestra.

De la seva experiència com a mestra al Torroja i Miret només en té bones paraules. Per a la mestra, els anys de treball van convertir el centre en un lloc de molta qualitat, fins al punt que molts consideren que «es va viure l'època d'or de l'ensenyança a Vila-seca». I com no podia ser d'altra manera, tants anys a les aules ha deixat molts exalumnes al municipi. «Hi ha molta gent que ve a saludar-me i no els conec, però llavors els demano el cognom i els ubico de seguida». La Maria Jesús explica que es podria haver jubilat abans, però va voler allargar-ho. «Jo encara em tornaria a incorporar a la feina», explica. «Ho trobo a faltar i sempre em sento mestra, si estic en una conversa no puc evitar ampliar la informació del que s'està dient. Això és vocació, oi?»